

REGULAMENTUL (UE) NR. 606/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 12 iunie 2013

privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (2) literele (a), (e) și (f),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

după consultarea Comitetului Economic și Social European,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea și-a stabilit ca obiectiv să mențină și să dezvolte un spațiu de libertate, securitate și justiție, în cadrul căruia să fie asigurată libera circulație a persoanelor și să fie facilitat accesul la justiție, în special prin intermediul principiului recunoașterii reciproce a deciziilor judiciare și extrajudiciare în materie civilă. Pentru realizarea treptată a unui astfel de spațiu, Uniunea urmează să adopte măsuri în domeniul cooperării judiciare în materie civilă cu implicații transfrontaliere, în special atunci când acestea sunt necesare pentru funcționarea corespunzătoare a pieței interne.
- (2) Articolul 81 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că cooperarea judiciară în materie civilă cu implicații transfrontaliere este întemeiată pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor extrajudiciare.
- (3) Într-un spațiu comun de justiție fără frontiere interne, dispozițiile referitoare la garantarea recunoașterii rapide și simple și, atunci când este cazul, la executarea într-un

alt stat membru a măsurilor de protecție dispuse într-un stat membru sunt esențiale pentru a asigura faptul că protecția acordată unei persoane fizice într-un stat membru este menținută și continuată în orice alt stat membru în care călătorește sau se stabilește persoana respectivă. Ar trebui garantat faptul că exercitarea legitimă de către cetățenii Uniunii a dreptului de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și cu articolul 21 din TFUE, nu duce la o pierdere a protecției respective.

- (4) Încrederea reciprocă în administrarea justiției în Uniune și obiectivul de a garanta o circulație mai rapidă și mai puțin costisitoare a măsurilor de protecție pe teritoriul Uniunii justifică principiul potrivit căruia măsurile de protecție dispuse într-un stat membru să fie recunoscute în toate celelalte state membre fără a necesita proceduri speciale. Prin urmare, o măsură de protecție dispusă într-un stat membru (denumit în continuare „stat membru de origine”) ar trebui să fie tratată ca și cum ar fi fost dispusă în statul membru în care se solicită recunoașterea (denumit în continuare „stat membru solicitat”).
- (5) Pentru atingerea obiectivului liberei circulații a măsurilor de protecție, este necesar și oportun ca normele care reglementează recunoașterea și, după caz, executarea măsurilor de protecție să fie reglementate de un instrument juridic al Uniunii cu caracter obligatoriu și cu aplicare directă.
- (6) Prezentul regulament ar trebui să se aplice măsurilor de protecție dispuse în vederea protejării unei persoane atunci când există motive serioase de a considera că viața, integritatea fizică sau psihică, libertatea și securitatea personală sau integritatea sexuală este amenințată, de exemplu pentru prevenirea oricăror forme de violență bazată pe gen sau de violență în cadrul relațiilor apropiate, cum ar fi violența fizică, hărțuirea, agresiunea sexuală, urmărirea, intimidarea sau alte forme de constrângere indirectă. Este important de subliniat faptul că prezentul regulament se aplică tuturor victimelor, indiferent dacă este vorba sau nu de victime ale violenței bazate pe gen.
- (7) Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității ⁽³⁾ garantează că victimelor criminalității li se pun la dispoziție informații adecvate și un sprijin corespunzător.

⁽¹⁾ JO C 113, 18.4.2012, p. 56.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 22 mai 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 iunie 2013.

⁽³⁾ JO L 315, 14.11.2012, p. 57.

- (8) Prezentul regulament completează Directiva 2012/29/UE. Faptul că o persoană face obiectul unei măsuri de protecție dispuse în materie civilă nu exclude neapărat posibilitatea ca persoana respectivă să fie definită drept „victimă” în temeiul directivei menționate.
- (9) Domeniul de aplicare al prezentului regulament intră sub incidența cooperării judiciare în materie civilă în sensul articolului 81 din TFUE. Prezentul regulament se aplică numai măsurilor de protecție dispuse în materie civilă. Măsurile de protecție adoptate în materie penală fac obiectul Directivei 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție ⁽¹⁾.
- (10) Noțiunea de materie civilă ar trebui interpretată în mod autonom, în conformitate cu principiile de drept al Uniunii. Caracterul civil, administrativ sau penal al autorității care dispune o măsură de protecție nu ar trebui să fie determinant în ceea ce privește evaluarea caracterului civil al unei măsuri de protecție.
- (11) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere funcționării Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles Ila”). Deciziile luate în temeiul Regulamentului Bruxelles Ila ar trebui să continue să fie recunoscute și executate în temeiul regulamentului respectiv.
- (12) Prezentul regulament ține seama de diferitele tradiții juridice ale statelor membre și nu aduce atingere sistemelor naționale în ceea ce privește dispunerea măsurilor de protecție. Prezentul regulament nu obligă statele membre să își modifice sistemele naționale astfel încât să permită dispunerea de măsuri de protecție în materie civilă, nici să introducă măsuri de protecție în materie civilă pentru aplicarea prezentului regulament.
- (13) Pentru a ține seama de diferitele tipuri de autorități care ordonă măsuri de protecție în materie civilă în statele membre și, spre deosebire de alte domenii ale cooperării judiciare, prezentul regulament ar trebui să se aplice atât hotărârilor autorităților judiciare, cât și celor ale autorităților administrative, cu condiția ca acestea din urmă să ofere garanții cu privire, în special, la imparțialitatea lor și la dreptul părților la o cale de atac judiciară. În niciun caz nu ar trebui ca autoritățile polițienești să fie considerate autorități emitente în sensul prezentului regulament.
- (14) În baza principiului recunoașterii reciproce, măsurile de protecție dispuse în materie civilă în statul membru de origine ar trebui recunoscute în statul membru solicitat ca măsuri de protecție în materie civilă în conformitate cu prezentul regulament.
- (15) În conformitate cu principiul recunoașterii reciproce, recunoașterea corespunde cu durata măsurii de protecție. Cu toate acestea, ținând seama de diversitatea măsurilor de protecție în legislațiile statelor membre, în special în ceea ce privește durata, și de faptul că prezentul regulament se va aplica în mod tipic situațiilor urgente, efectele recunoașterii în temeiul prezentului regulament ar trebui, în mod excepțional, să se limiteze la o perioadă de 12 luni de la eliberarea certificatului prevăzut de prezentul regulament, indiferent dacă măsura de protecție însăși (fie aceasta o măsură provizorie, limitată în timp sau cu caracter nedefinit) are o durată mai lungă.
- (16) În cazurile în care durata unei măsuri de protecție depășește 12 luni, limitarea efectelor recunoașterii în temeiul prezentului regulament ar trebui să nu aducă atingere dreptului persoanei protejate de a invoca măsura de protecție respectivă în temeiul oricărui alt act juridic al Uniunii disponibil care prevede recunoașterea sau de a solicita o măsură de protecție națională în statul membru solicitat.
- (17) Limitarea efectelor recunoașterii este excepțională datorită caracterului special al obiectului prezentului regulament și ar trebui să nu constituie un precedent pentru alte instrumente în materie civilă și comercială.
- (18) Prezentul regulament ar trebui să abordeze doar recunoașterea obligației impuse prin măsura de protecție. Acesta ar trebui să nu reglementeze procedurile pentru punerea în aplicare sau executarea măsurii de protecție și nici să nu includă în sfera sa de aplicare potențialele sancțiuni care ar putea fi impuse dacă obligația dispusă prin măsura de protecție ar fi încălcată în statul membru solicitat. Aspectele respective sunt lăsate la latitudinea dreptului statului membru respectiv. Cu toate acestea, în conformitate cu principiile generale ale dreptului Uniunii și, în special, cu principiul recunoașterii reciproce, statele membre urmează să garanteze că măsurile de protecție recunoscute în temeiul prezentului regulament pot produce efecte în statul membru solicitat.

⁽¹⁾ JO L 338, 21.12.2011, p. 2.

⁽²⁾ JO L 338, 23.12.2003, p. 1.

- (19) Măsurile de protecție care fac obiectul prezentului regulament ar trebui să ofere protecție persoanei protejate la locul său de reședință sau la locul său de muncă sau într-un alt loc pe care persoana respectivă îl frecventează cu regularitate, precum reședința unor rude apropiate sau școala sau instituția de învățământ frecventată de copilul său. Indiferent dacă locul în cauză sau întinderea zonei care intră sub incidența măsurii de protecție este descrisă în măsura de protecție printr-una sau mai multe adrese specifice sau prin menționarea unei anumite zone circumscrise în care persoana care reprezintă amenințarea nu poate pătrunde sau, respectiv, de care nu se poate apropia (sau o combinație a celor două), recunoașterea obligației impuse prin măsura de protecție se referă mai curând la scopul pe care locul îl îndeplinește pentru persoana protejată, decât la adresa specifică.
- (20) Prin prisma celor menționate anterior și cu condiția ca natura și elementele esențiale ale măsurii de protecție să fie menținute, autorității competente a statului membru solicitat ar trebui să i se permită să ajusteze elementele de fapt ale măsurii de protecție atunci când o astfel de ajustare este necesară pentru ca recunoașterea măsurii de protecție să fie efectivă în termeni practici în statul membru solicitat. Elementele de fapt includ adresa, amplasamentul general sau distanța minimă pe care persoana care reprezintă amenințarea trebuie să o păstreze față de persoana protejată, de adresă sau de amplasamentul general. Cu toate acestea, tipul și caracterul civil al măsurii de protecție nu pot fi afectate de o astfel de ajustare.
- (21) În vederea facilitării oricărei ajustări a măsurii de protecție, certificatul ar trebui să indice dacă adresa specificată în măsura de protecție constituie locul de reședință, locul de muncă sau un loc pe care persoana protejată îl frecventează cu regularitate. În plus, dacă este cazul, ar trebui totodată să se indice în certificat zona circumscrisă (raza aproximativă de la adresa specifică) căreia i se aplică obligația impusă prin măsura de protecție persoanei care reprezintă amenințarea.
- (22) Pentru a facilita libera circulație a măsurilor de protecție în cadrul Uniunii, prezentul regulament ar trebui să introducă un model uniform de certificat și să dispună crearea unui formular standard multilingv în acest scop. Autoritatea emitentă ar trebui să elibereze certificatul la cererea persoanei protejate.
- (23) Câmpurile pentru text liber din formularul standard multilingv pentru certificat ar trebui să fie în număr cât mai redus, astfel încât traducerea sau transliterația să poată fi asigurată în cele mai multe cazuri fără a impune niciun cost persoanei protejate prin utilizarea formularului standard în limba relevantă. Toate costurile pentru traducerile necesare, altele decât pentru textul formularului standard multilingv, urmează să fie alocate în conformitate cu dispozițiile legislației statului membru de origine.
- (24) În cazul în care un certificat conține text liber, autoritatea competentă a statului membru solicitat ar trebui să determine dacă este necesară traducerea sau transliterația. Acest lucru ar trebui să nu împiedice persoana protejată sau autoritatea emitentă a statului membru de origine să furnizeze o traducere sau o transliterație din proprie inițiativă.
- (25) Pentru a garanta respectarea dreptului la apărare al persoanei care reprezintă amenințarea, în cazul în care măsura de protecție a fost dispusă în lipsă sau în cadrul unei proceduri care nu prevede notificarea prealabilă a persoanei respective (denumită în continuare „procedură *ex parte*”), eliberarea certificatului ar trebui să fie posibilă numai dacă persoana respectivă a avut ocazia să își pregătească apărarea împotriva măsurii de protecție. Cu toate acestea, pentru a evita eludarea și ținând seama de caracterul tipic de urgență al cazurilor care necesită măsuri de protecție, ar trebui să nu se impună ca perioada pentru pregătirea acestei apărări să expire înainte de eliberarea unui certificat. Certificatul ar trebui eliberat de îndată ce măsura de protecție devine executorie în statul membru de origine.
- (26) Având în vedere obiectivele de simplitate și rapiditate, prezentul regulament prevede metode simple și rapide care să fie utilizate pentru aducerea la cunoștința persoanei care reprezintă amenințarea în legătură cu etapele procedurale. Metodele specifice respective de notificare ar trebui să se aplice numai în sensul prezentului regulament, având în vedere caracterul special al obiectului său, ar trebui să nu servească drept precedent pentru alte instrumente în materie civilă și comercială și ar trebui să nu afecteze obligațiile care revin unui stat membru cu privire la comunicarea și notificarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă care decurg dintr-o convenție bilaterală sau multilaterală încheiată de statul membru respectiv cu o țară terță.
- (27) Atunci când certificatul este adus la cunoștința persoanei care reprezintă amenințarea, precum și atunci când se procedează la vreo ajustare a oricărui element de fapt al unei măsuri de protecție în statul membru solicitat, ar trebui să se acorde atenția cuvenită interesului persoanei protejate de a nu se dezvălui locul în care se află aceasta sau alte date de contact ale sale. Astfel de date ar trebui să nu fie dezvăluite persoanei care reprezintă amenințarea decât dacă o astfel de dezvăluire este necesară în scopul respectării măsurii de protecție sau al executării acesteia.
- (28) Emiterea certificatului ar trebui să nu facă obiectul niciunei căi de atac.

- (29) Certificatul ar trebui rectificat în situațiile în care, din cauza unei erori sau a unei inadvertențe evidente, cum ar fi o eroare de dactilografiere sau o eroare de transliterare sau de copiere, certificatul nu reflectă în mod corect măsura de protecție, sau ar trebui retras dacă este evident că a fost acordat în mod greșit, de exemplu atunci când a fost utilizat pentru o măsură care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament sau când a fost emis cu încălcarea cerințelor pentru emiterea sa.
- (30) Autoritatea emitentă a statului membru de origine ar trebui, la cerere, să asiste persoana protejată în obținerea de informații privind autoritățile statului membru destinat în fața cărora măsura de protecție urmează să fie invocată sau executarea urmează să fie solicitată.
- (31) Funcționarea armonioasă a justiției necesită evitarea situației în care în două state membre se pronunță hotărâri ireconciliabile. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să prevadă un motiv de refuz al recunoașterii sau al executării măsurii de protecție în cazul în care măsura este ireconciliabilă cu o hotărâre judecătorească pronunțată sau recunoscută în statul membru solicitat.
- (32) În circumstanțe excepționale, considerații de interes public pot justifica un refuz al instanțelor statelor membre solicitate de a recunoaște sau executa o măsură de protecție în cazul în care aplicarea acesteia ar fi vădit incompatibilă cu ordinea publică a statului membru respectiv. Cu toate acestea, instanțele ar trebui să nu poată aplica excepția de ordine publică pentru a refuza recunoașterea sau executarea unei măsuri de protecție dacă în felul acesta ar încălca drepturile prevăzute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 21.
- (33) În cazul suspendării sau retragerii măsurii de protecție sau al retragerii certificatului în statul membru de origine, autoritatea competentă a statului membru solicitat ar trebui, la transmiterea certificatului relevant, să suspende sau să retragă efectele recunoașterii și, după caz, executarea măsurii de protecție.
- (34) O persoană protejată ar trebui să aibă acces efectiv la justiție în alte state membre. Pentru a asigura un astfel de acces efectiv în cadrul procedurilor care fac obiectul prezentului regulament, urmează să se acorde asistență judiciară în conformitate cu Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii ⁽¹⁾.
- (35) Pentru a facilita aplicarea prezentului regulament, statele membre ar trebui să fie obligate să furnizeze anumite informații privind normele și procedurile lor interne referitoare la măsurile de protecție în materie civilă în cadrul Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială create prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului ⁽²⁾. Accesul la informațiile furnizate de statele membre ar trebui să fie disponibil prin intermediul portalului european e-justiție.
- (36) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare în ceea ce privește stabilirea și modificarea ulterioară ale formularelor prevăzute în prezentul regulament. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽³⁾.
- (37) Ar trebui să se folosească procedura de examinare pentru adoptarea actelor de punere în aplicare de stabilire și modificare ulterioară a formularelor prevăzute în prezentul regulament.
- (38) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, acesta are ca obiectiv garantarea dreptului la apărare și la un proces echitabil, astfel cum acestea sunt prevăzute la articolele 47 și 48. Prezentul regulament ar trebui să se aplice în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (39) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea normelor pentru un mecanism simplu și rapid de recunoaștere a măsurilor de protecție dispuse într-un stat membru în materie civilă, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, prin urmare putând fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivului respectiv.
- (40) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, statele membre respective și-au notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 26, 31.1.2003, p. 41.

⁽²⁾ JO L 174, 27.6.2001, p. 25.

⁽³⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

- (41) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (42) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a emis un aviz la 17 octombrie 2011 ⁽¹⁾ în temeiul articolului 41 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾,

acestuia, prin care se impun una sau mai multe dintre următoarele obligații persoanei care reprezintă amenințarea, în vederea protejării unei alte persoane, atunci când integritatea fizică sau psihică a persoanei din urmă poate fi amenințată:

- (a) o interdicție sau reglementare a accesului la locul în care persoana protejată își are reședința, în care muncește sau pe care îl frecventează sau în care locuiește cu regularitate;
- (b) o interdicție sau reglementare a contactului, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv prin telefon, poștă electronică sau obișnuită, fax sau orice alt mijloc;
- (c) o interdicție sau reglementare a apropiierii de persoană protejată la o distanță mai mică decât cea stabilită;

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie norme referitoare la un mecanism simplu și rapid de recunoaștere a măsurilor de protecție dispuse într-un stat membru în materie civilă.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică măsurilor de protecție în materie civilă dispuse de o autoritate emitentă în sensul articolului 3 punctul 4.
- (2) Prezentul regulament se aplică în cazurile transfrontaliere. În sensul prezentului regulament, un caz este considerat caz transfrontalier în cazul în care recunoașterea măsurii de protecție dispusă într-un stat membru se solicită în alt stat membru.
- (3) Prezentul regulament nu se aplică măsurilor de protecție care fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „măsură de protecție” înseamnă orice hotărâre, indiferent de denumirea acesteia, dispusă de autoritatea emitentă a statului membru de origine, în conformitate cu dreptul intern al

2. „persoană protejată” înseamnă o persoană fizică care face obiectul protecției oferite de o măsură de protecție;
3. „persoană care reprezintă amenințarea” înseamnă o persoană fizică căreia i-au fost impuse una sau mai multe dintre obligațiile menționate la punctul 1;
4. „autoritate emitentă” înseamnă orice autoritate judiciară sau orice altă autoritate desemnată de un stat membru ca fiind competentă în materiile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, cu condiția ca această altă autoritate să ofere părților garanții în ceea ce privește imparțialitatea, iar deciziile sale în legătură cu măsura de protecție, în temeiul legislației statului membru în care funcționează, să poată fi supuse controlului unei autorități judiciare și să aibă o forță și efecte similare cu cele ale unei decizii a unei autorități judiciare privind aceleași aspecte;
5. „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care s-a dispus măsura de protecție;
6. „stat membru solicitat” înseamnă statul membru în care este solicitată recunoașterea și, acolo unde este cazul, executarea măsurii de protecție.

CAPITOLUL II

RECUNOAȘTEREA ȘI EXECUTAREA MĂSURILOR DE PROTECȚIE

Articolul 4

Recunoașterea și executarea

- (1) O măsură de protecție dispusă într-un stat membru este recunoscută în celelalte state membre fără să fie nevoie de nicio procedură specială și este executorie fără să fie necesară o hotărâre de încuviințare a executării.

⁽¹⁾ JO C 35, 9.2.2012, p. 10.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(2) O persoană protejată care dorește să invoce în statul membru solicitat o măsură de protecție dispusă în statul membru de origine furnizează autorității competente din statul membru solicitat:

(a) o copie a măsurii de protecție care întrunește condițiile necesare în vederea stabilirii autenticității sale;

(b) certificatul eliberat în statul membru de origine în conformitate cu articolul 5; și

(c) dacă este necesar, o transliterație și/sau o traducere a certificatului în conformitate cu articolul 16.

(3) Certificatul nu își produce efectele decât în limitele caracterului executoriu al măsurii de protecție.

(4) Indiferent dacă măsura de protecție are o durată mai lungă, efectele recunoașterii în temeiul alineatului (1) se limitează la o perioadă de 12 luni, începând cu data eliberării certificatului.

(5) Procedura de executare a măsurilor de protecție este reglementată în dreptul statului membru solicitat.

Articolul 5

Certificatul

(1) Autoritatea emitentă din statul membru de origine eliberează certificatul, la cererea persoanei protejate, utilizând formularul standard multilingv stabilit în conformitate cu articolul 19 și care conține informațiile prevăzute la articolul 7.

(2) Eliberarea certificatului nu face obiectul niciunei căi de atac.

(3) La cererea persoanei protejate, autoritatea emitentă din statul membru de origine furnizează persoanei protejate o transliterație și/sau o traducere a certificatului prin utilizarea formularului standard multilingv stabilit în conformitate cu articolul 19.

Articolul 6

Cerințe pentru eliberarea certificatului

(1) Certificatul poate fi eliberat numai dacă măsura de protecție a fost adusă la cunoștința persoanei care reprezintă amenințarea, în conformitate cu dreptul statului membru de origine.

(2) În cazul în care măsura de protecție a fost dispusă în lipsă, certificatul poate fi eliberat numai dacă persoanei care reprezintă amenințarea i s-a comunicat actul de instituire a procedurii sau un document echivalent sau, după caz, a fost informată în alt mod cu privire la inițierea procedurii în conformitate cu dreptul statului membru de origine, în timp util și în așa fel încât să i se permită persoanei respective să își pregătească apărarea.

(3) În cazul în care măsura de protecție a fost dispusă în cadrul unei proceduri care nu prevede notificarea prealabilă a persoanei care reprezintă amenințarea („procedură *ex parte*”), certificatul poate fi eliberat numai dacă persoana respectivă a avut dreptul de a contesta măsura de protecție în temeiul dreptului statului membru de origine.

Articolul 7

Conținutul certificatului

Certificatul conține următoarele informații:

(a) numele și adresa/datele de contact ale autorității emitente;

(b) numărul de referință al dosarului;

(c) data emiterii certificatului;

(d) date privind persoana protejată: nume, data și locul nașterii, dacă aceste informații sunt disponibile, și o adresă care urmează să fie folosită în scopuri de notificare, precedată de un avertisment clar că adresa respectivă poate fi divulgată persoanei care reprezintă amenințarea;

(e) date privind persoana care reprezintă amenințarea: nume, data și locul nașterii, dacă aceste informații sunt disponibile, și adresa care urmează să fie folosită în scopuri de notificare;

(f) toate informațiile necesare pentru executarea măsurii de protecție, inclusiv, după caz, tipul de măsură și obligația impusă prin aceasta persoanei care reprezintă amenințarea, și specificându-se funcția locului și/sau a perimetrului de care persoanei respective îi este interzis să se apropie sau, respectiv, în care îi este interzis să intre;

(g) durata măsurii de protecție;

(h) durata efectelor recunoașterii în conformitate cu articolul 4 alineatul (4);

- (i) o declarație potrivit căreia cerințele enunțate la articolul 6 au fost îndeplinite;
- (j) informații privind drepturile conferite în temeiul articolelor 9 și 13;
- (k) pentru facilitarea trimerii, titlul integral al prezentului regulament.

Articolul 8

Notificarea certificatului către persoana care reprezintă amenințarea

(1) Autoritatea emitentă a statului membru de origine aduce la cunoștința persoanei care reprezintă amenințarea certificatul și faptul că eliberarea certificatului are drept urmare recunoașterea și, după caz, caracterul executoriu al măsurii de protecție în toate statele membre, în conformitate cu articolul 4.

(2) Atunci când persoana care reprezintă amenințarea își are reședința în statul membru de origine, notificarea se efectuează în conformitate cu dreptul statului membru respectiv. Atunci când persoana care reprezintă amenințarea își are reședința într-un stat membru diferit de statul membru de origine sau într-o țară terță, notificarea se efectuează prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau printr-un mijloc echivalent.

Situațiile în care adresa persoanei care reprezintă amenințarea nu este cunoscută sau în care persoana respectivă refuză să accepte primirea notificării se reglementează în dreptul statului membru de origine.

(3) Locul în care ea se află și alte date de contact ale persoanei protejate nu se dezvăluie persoanei care reprezintă amenințarea decât dacă dezvăluirea acestora este necesară în scopul respectării măsurii de protecție sau al executării acesteia.

Articolul 9

Rectificarea sau retragerea certificatului

(1) Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (2) și la cererea persoanei protejate sau a persoanei care reprezintă amenințarea adresată autorității emitente din statul membru de origine sau din propria inițiativă a respectivei autorități, certificatul:

- (a) se rectifică în cazul în care, din cauza unei erori materiale, există o discrepanță între măsura de protecție și certificat; sau

- (b) se retrage în cazul în care este evident că certificatul a fost acordat în mod greșit, având în vedere cerințele enunțate la articolul 6 și domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(2) Procedura, inclusiv orice cale de atac, referitoare la rectificarea sau retragerea certificatului se reglementează în temeiul dreptului statului membru de origine.

Articolul 10

Asistența acordată persoanei protejate

La cererea persoanei protejate, autoritatea emitentă din statul membru de origine asistă persoana respectivă în obținerea de informații, astfel cum sunt puse la dispoziție în conformitate cu articolele 17 și 18, privind autoritățile statului membru solicitat în fața cărora măsura de protecție urmează să fie invocată sau urmează să se solicite executarea.

Articolul 11

Ajustarea măsurii de protecție

(1) Autoritatea competentă din statul membru solicitat ajustează, dacă și în măsura în care este necesar, elementele de fapt ale măsurii de protecție, în vederea aplicării măsurii de protecție în statul membru respectiv.

(2) Procedura de ajustare a măsurii de protecție se reglementează în temeiul dreptului statului membru solicitat.

(3) Ajustarea măsurii de protecție se aduce la cunoștința persoanei care reprezintă amenințarea.

(4) Atunci când persoana care reprezintă amenințarea își are reședința în statul membru solicitat, notificarea se efectuează în conformitate cu dreptul statului membru respectiv. Atunci când persoana care reprezintă amenințarea își are reședința într-un stat membru diferit de statul membru solicitat sau într-o țară terță, notificarea se efectuează prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau printr-un mijloc echivalent.

Situațiile în care adresa persoanei care reprezintă amenințarea nu este cunoscută sau în care persoana respectivă refuză să accepte primirea notificării se reglementează în temeiul dreptului statului membru solicitat.

(5) O cale de atac împotriva ajustării măsurii de protecție poate fi introdusă de persoana protejată sau de persoana care reprezintă amenințarea. Procedura privind calea de atac se reglementează în temeiul dreptului statului membru solicitat. Cu toate acestea, introducerea căii de atac are efect suspensiv.

*Articolul 12***Interdicția revizuirii pe fond**

În niciun caz o măsură de protecție dispusă în statul membru de origine nu poate face obiectul unei revizuirii pe fond în statul membru solicitat.

*Articolul 13***Refuzul recunoașterii sau al executării**

(1) Recunoașterea și, după caz, executarea măsurii de protecție se refuză, la cererea persoanei care reprezintă amenințarea, în măsura în care o astfel de recunoaștere este:

- (a) vădit contrară ordinii publice în statul membru solicitat; sau
- (b) ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată sau recunoscută în statul membru solicitat.

(2) Cererea de refuzare a recunoașterii sau a executării se depune la instanța statului membru solicitat, astfel cum a fost comunicată Comisiei de către statul membru respectiv în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) litera (a) punctul (iv).

(3) Recunoașterea măsurii de protecție nu poate fi refuzată pe motiv că dreptul statului membru solicitat nu permite adoptarea unei astfel de măsuri pe baza aceluiași fapt.

*Articolul 14***Suspendarea sau retragerea recunoașterii sau a executării**

(1) În cazul în care măsura de protecție este suspendată sau retrasă în statul membru de origine sau în cazul în care caracterul său executoriu este suspendat sau limitat sau dacă certificatul este retras în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (b), autoritatea emitentă din statul membru de origine eliberează, la cererea persoanei protejate sau a persoanei care reprezintă amenințarea, un certificat care indică suspendarea, limitarea sau retragerea respectivă, utilizând formularul standard multilingv stabilit în conformitate cu articolul 19.

(2) La depunerea de către persoana protejată sau de către persoana care reprezintă amenințarea a certificatului eliberat în conformitate cu alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru solicitat suspendă sau retrage efectele recunoașterii și, după caz, executarea măsurii de protecție.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII CU CARACTER GENERAL ȘI DISPOZIȚII FINALE*Articolul 15***Legalizarea și alte formalități similare**

Nu este necesară nicio legalizare sau altă formalitate similară pentru documentele eliberate într-un stat membru în contextul prezentului regulament.

*Articolul 16***Transliterația sau traducerea**

(1) Orice transliterație sau traducere necesară în temeiul prezentului regulament se face în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau în orice altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii pe care statul membru respectiv a precizat că o acceptă.

(2) Cu respectarea articolului 5 alineatul (3), orice traducere în temeiul prezentului regulament se efectuează de o persoană autorizată în acest scop într-unul dintre statele membre.

*Articolul 17***Informații puse la dispoziția publicului**

Statele membre furnizează, în cadrul Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială creată prin Decizia 2001/470/CE și în scopul de a pune informațiile la dispoziția publicului, o descriere a normelor și procedurilor naționale referitoare la măsurile de protecție în materie civilă, inclusiv informații privind tipul autorităților care sunt competente în materiile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

Statele membre actualizează informațiile respective.

*Articolul 18***Comunicarea de informații din partea statelor membre**

(1) Până la 11 iulie 2014, statele membre transmit Comisiei următoarele informații:

- (a) tipul de autorități care sunt competente în materiile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, specificând, după caz:
 - (i) autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5;
 - (ii) autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură;

- (iii) autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1);
- (iv) instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13;
- (b) limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1).
- (2) Comisia face publice informațiile menționate la alineatul (1) prin orice mijloc adecvat, în special prin intermediul site-ului internet al Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială.

Articolul 19

Stabilirea și modificările ulterioare ale formularelor

Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind stabilirea și modificarea ulterioară a formularelor menționate la articolele 5 și 14. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 20.

Articolul 20

Procedura comitetelor

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 12 iunie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 21

Revizuire

Până la 11 ianuarie 2020, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament. Dacă este necesar, raportul este însoțit de propuneri de modificare.

Articolul 22

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 11 ianuarie 2015.

Prezentul regulament se aplică măsurilor de protecție dispuse la 11 ianuarie 2015 sau la o dată ulterioară, indiferent de data instituirii procedurilor.

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON